

סיוון תשפ"א

פרשת
חוקת

55

עדות ישדראל לאלקים

מה חדש?

השבוע אנחנו תוראים על סיוון וזוג שהיו מאכים גדולים וצבויים. בני ישראל מגיעים אליהם וחוששים שלא יצליחו להתוודע עולם בטלמיה. הם היו צמ של צבדים והם לא מיושנים בטלמיה. אבל - ה' צבר להם ולמרה הקלא - הצליחו בטלמיה!
מה אנחנו לומדים מכאן?
לא אברה משכנעים. אצת שבצרת ה', צמ תבולה וצמ מאטל מצידנו - נסכל אנצח כל מכשול סתרה בדרכנו ולהיצ' אטרת שאלית אנחנו שטופים.

מחכים לתולנות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לתקל את הולונים בבית הספר.
במייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השתקה בסרית התקד.

מה בפרשה?

1 פרה אדומה.

2 תלונת בני ישראל על מחסור במים המובילה את משה ואהרון להכות על סלע (במקום לדבר אליו כפי שציווה ה').

3 מים יוצאים מהסלע.

4 משה ואהרון נענשים, וה' אומר להם שלא יזכו להיכנס לארץ ישראל.

5 מות אהרון.

6 עוג וסיוון שלא נותנים לעם ישראל לעבור בארצותיהם ויוצאים נגדם למלחמה. ה' עוזר לבני ישראל והם מנצחים במלחמות אלו.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

צילה נולדה וגדלה בתל אביב. היא נולדה כשנתיים לאחר הקמת המדינה. הרויה עלו לארץ מהונגריה וכאן בנו את ביתם. לצילה אח הצעיר ממנה בשנתיים - יעקב.

אביה של צילה היה בעל מאפייה בתל אביב. במאפייה נמכרו מאפים שונים. חלקם 'רגילים' כמו לחמניות ועוגיות וחלקם - מיוחדים. אביה של צילה היה מנהל המאפייה ותחתיו עבדו מספר עובדים. אמא של צילה הייתה אחראית על אפיית העוגיות הייחודיות. עוגיות אלו היו בצורות מיוחדות ועם מילויים מיוחדים וצבעוניים. תושבי האזור היו מגיעים ליהנות מהמאפים הטריים של מאפייה המשפחתית.

בימי שישי ובחופשות צילה הייתה מגיעה לעזור במאפייה. מסדרת את המאפיה, מניחה שקיות נייר לאריזה וגם מביטה בצוות האופים שבמטבח. בעיקר, הייתה אוהבת להביט בתנור הגדול ולראות כיצד בצק הלבן מקבל גוון זהוב והמאפים הולכים ותופחים.

כיום, צילה אופה בביתה, נכדיה הרבים נהנים להגיע ולאכול עוגות שמרים טעימות, לחמניות מיוחדות ועוגיות צבעוניות. בעיקר הם אוהבים את הריח שמגיע מהבית של סבתא צילה ואפשר להריח אותו כבר בכניסה לבניין שבו היא מתגוררת כיום.

פאלק בס'צ'ם בבאג'...

הלכה ומצוה

הלכה למעשה: אסור לאכול מפירות שגששו מהעץ במהלך השבת מכיוון שיש חשש שאדם יקטוף בכוונה פירות במהלך השבת. לכן, היה אסור לאיתן לאכול מהתאנים.

רועי ואיתן נסעו לסבא וסבתא לשבת. בגינה המטופחת של סבא וסבתא יש דשא ירוק ונעים, פרחים וגם עצי פרי גדולים ויפים. בשבת בצהריים יצא איתן ושכב תחת עץ התאנה. 'כמה נעים לשכב כאן ולאכול מהתאנים שנפלו על האדמה' הוא חשב תוך כדי שהוא אוכל מהפירות.

"פירות שגששו בשבת, אסור לאכול עד מוצאי שבת"

הלכות שבת פרק כא הלכה ז

הידות וחידודים

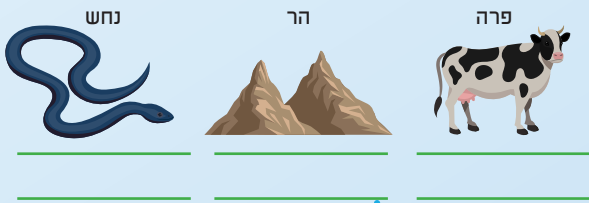
מנהגי עדות

בעדות אשכנז נהגו להכין חלב בצורת צמה, כדי שיהיה קל לבצוע אותה בסעודת שבת. לבציעת החלה בסעודת השבת משת סכין מיוחדת ומהוזרת והיא נחתכת על קרש מיוחד. מעמים רבות מעוטרים הקרש או הסכין במילים 'שבת קודש' או בכסוקים. יש שנוהגים להשחז את הסכין לפני השבת כדי להקל על חתיכת החלה בצורה נוחה.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

תפזרת מהפרשה

ה	מ	ו	ד	א	ה	ר	פ
ט	ה	נ	מ	ה	ה	נ	מ
ו	א	א	י	ר	א	ז	מ
מ	ע	ח	ח	ו	ל	ר	כ
א	נ	מ	צ	ן	י	צ	ה
ה	ק	נ	מ	מ	נ	מ	נ
ה	ר	ה	ט	ל	ה	ו	א
ט	ב	ה	ר	ה	ה	ר	ה

פרה אדומה/ טומאה/ טהרה/ כהן
אוהל/ מרים/ אהרון/ הר ההר

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

עורו שירו / ר' עזרא עטיה אביחצירא

חֲזַק קַיִם נָא נְחִמוֹת יִשְׁעֶיךָ
לְעַמְּךָ אֲשֶׁר הֵם בְּשִׁמְךָ
חוֹסִים
וְעֵשָׂה לָהֶם נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
חַי גַּם אֶתְיָא וְגַם תְּמַהֵיא

רַם גְּדוֹל וּמְהַלֵּל מְאֹד לוֹ
נְאוֹה גְּאוֹת עָלֵי כָל שִׁיר
נְגִיד וּמְצִיָּה
הוֹדוּ הִדְרוּ עֲלֵינוּ יְשׁוּהָ
יְסִיר מִמֶּנּוּ כָּל חֲלֵי וּמַדְוָה

עוֹרוּ שִׁירוּ שִׁיר אֵילָת
אֶהְבִּים לְמַלְךְ מוֹנֵה מִסְפָּר
לְכוֹכְבִּים
בְּלִילֵי שִׁבְתוֹת וּבְקָמִים
טוֹבִים בְּעֵדַת רַעִים חֲבֵרִים
מְקַשְׂבִּים

אֵל הַר הַטוֹב הִזָּה וְהַלְבָּנוֹן
יְחַיֵּשׁ יִקְבֹּץ עַמּוֹ כִּי הוּא דַל
וְרָזָה
בְּבִיאַת מְשִׁיחַ שְׁשֻׁמוּ יַנּוֹן
עַמּוֹ אֵלֵיהֶוּ נִבְיָא וְחוֹזָה

זְמַרוּ לְאֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת
הוֹדוּ לוֹ בְּנִיב שְׁפָה וּבְטוֹב
שִׁיחוֹת
בְּרִנָּה וּבְגִילָה וּבְרַב שְׁמֵי
חוֹת כִּי יַעֲרַב לוֹ כְּזַבְחִים
וּמִנְחוֹת

